

at Forholdene dengang vare ganske særlige; Forholdene vare dengang af en Bestaffenhed, som de ikke nu ere. Dengang blev der nemlig sagt: der skal nedfattes en Commission, og alle Theatrets Forhold skulle overveies og ordnes, lad os derfor faae No et Dieblif. Nu vel, saa gif man ind derpaa, men hvad er steet? Der er steet det, at da vi nu samles her igjen, siger man til os: Lad os faae No, vi tænke paa den Commission, som vi ogsaa tænkte paa ifjor, og naar vi nu have tænkt lidt mere paa den, saa tænke vi, at vi kunne tænke denne Sag tilende, og at der kan komme en Commission ud deraf; men jeg for mit Vedkommende tænker, at paa den Maade ville vi aldrig komme til Ende med denne Sag, og det forekommer mig, at man paa ingen Maade kan opsætte at tage sin Beslutning om en Besparelse, der baade er paakaldt af Statens Tarn, og som det forekommer mig det ikke er forsvarligt at opsætte mere. Naar denne Nedfattelse bliver vedtagen, saa gjælder den, som sagt, kun fra 1ste Juli, og det ærebe Medlem, der sidst havde Ordet, har ikke Ret, naar han siger, at Theatret ikke vilde have No, dersom Mindretallets Forslag blev vedtaget, thi Theatret har No til at fuldføre sin Virksomhed for hele det Aar, som man nu er kommen ind i, og Ministeriet paa sin Side vilde have fuldstændig No til at overveie, hvilke Forholdsregler det vilde gribe til, hvis en saadan Nedfattelse blev vedtagen, hvad enten nu Ministeriet maatte kunne udfinde en Maade, hvorpaa det kunde drive Theatret uden dette yderligere Tilskud fra Statskassen, eller det maatte komme til den Overbeviisning, at det absolut maatte have det hele forlangte Tilskud, i hvilket Fald Ministeriet da maatte kunne see sig om efter, hvorfra det kunde skaffe det tilveie. Det Naturligste og det, der ligger lige for Haanden, er, at Ministeriet maatte see at skaffe sig det fra Kjøbenhavns Commune; om Ministeriet kan skaffe sig et saadant Tilskud eller ikke, derom kan jeg naturligviis ikke sige Noget. Jeg troer blot det, at det bedste Middel til at hjælpe Ministeriet til at kunne faae Noget fra Communen, er at nægte Bevillingen her; thi dersom Kjøbenhavns Indvaanere virkelig have nogen Interesse af Theatret, og ikke blot ønske det opretholdt paa Statskassens Bekostning,

men ogsaa for dets Opretholdelse ere rede til nogen Opoffrelse, saa vil Communen, naar den seer Theatret i Fare, og Ministeren constaterer denne Fare, være villig til at give Tilskud. Jeg vil sige, at det, at et saadant Tilskud gives fra Communen, ikke alene er grundet i Sagens Natur, men det er jo stemmende med, hvad der steer i mange store Byer i Europa. Udskillige af de ærebe Medlemmer ville vistnok s. Ex. have lagt Mærke til, at det nyelig har været omtalt i en stor Mængde ogsaa af vore Blade, at der har været en lille Theaterskrid i Bryssel, netop i Anledning af et Theatertilskud, og at det derunder blev oplyst, at Brysels Commune giver til det franske Theater i Byen 250,000 Fr., altsaa omtrent 85,000 Rd. aarligt. Det kom frem under Sagen, da der blev forlangt et Tilskud til et flamsk Nationaltheater, og der blev ogsaa bevilget 1500 Fr. dertil, som imidlertid neppe blive modtagne; men Brysels Commune giver altsaa et Tilskud, som overstiger enhver Grændse af hvad man her vil fordre af den velstaaende Commune Kjøbenhavn. Jeg vil tillade mig med disse Bemærkninger meget varmt at anbefale dette Forslag under Nr. 47. Saafremt dette Forslag muligviis af Nogen maatte blive angrebet, vil jeg maaffee faae Anledning til senere at komme tilbage dertil.

Winther: Angaaende det Forslag, der er stillet under Nr. 48, om Theaterbygningen, skal jeg blot gjøre den Bemærkning, at det næsten er mig ubegribeligt, hvorfor man skalde stille sig den Opgave at faae Plan og Tegninger til Fuldførelsen af den, hvilket er det ene Diemed, hvorom Talen er, thi det er dog vistnok ikke tænkeligt, at de, der have forandriget den allerede foretagne Ombygning af en Deel af Theatret, ikke i saa Henseende skalde have støttet sig til Planer, Tegninger og Overslag over, hvad Bygningens Fuldførelse i det Hele taget vilde koste. Det vilde vistnok være noget Uørt, at man ombyggede en saa stor Deel af en Bygning, uden at vide, hvad der let falder i Sinene for Enhver, som seer paa Resultatet af denne Ombygning, at det ikke var muligt til alle Tider at lade Bygningen staae saaledes hen; man maa sikkert have en Plan over,